

PRAHA KOLŮM NEVĚŘÍ.

NEBO UŽ ANO?

Patříme mezi země s největším počtem prodaných kol „na hlavu“. Cyklistika je možná vůbec nejoblíbenějším sportem, který aktivně provozujeme. Není ovšem vyloučeno ani to, že nejvíc kilometrů najezdí naše bicykly na střechách automobilů. Vozíme si je na víkendy i na dovolené. Ale zároveň jsme pozapomněli, že mohou sloužit také jako dopravní prostředek.

TEXT MILOŠ ČERMÁK, KLÁRA FISCHLEINOVÁ, PETR VNOUČEK FOTO DAVID TURECKÝ

TEĎ, V LÉTĚ, stačí o víkendu vyjet pár kilometrů za město, například za Prahu, a na všech méně frekventovaných silnicích či silničkách na ně narazíme. Dělí se na „bajkery“ a „silničkáře“, ale spojuje je to, že na svých tachometrech nasbírají měsíčně stovky kilometrů a do výstroje i výbavy investují spousty peněz. Mají své oblíbené trasy, hospůdky i vlastní etiketu.

Není na tom nic špatného, pochopitelně. Jen je ta naše cyklistická mánie trochu kuriózní. Když se v pátek odpoledne nebo v neděli navečer postavíme k městským výpadekům, uvidíme většinu z těch kol na střechách aut. Řidiči je vozí po dvou, po třech nebo i po čtyřech. Nezřídká se stane, že jejich cena převyšuje hodnotu auta, na němž se vezou.

Ale co je na tom nejzajímavější? Že ve všední dny uvidíme tytéž řidiče za volantem svých aut cestou do práce. Vystresovaní z dopravních zácp, v myšlenkách možná u víkendového relaxu na kole. Čas-

to ujedou po městě méně než deset kilometrů. Proč tak málo z nich napadne, že by na cestu do práce mohli vyměnit volant za říditka?

DO PRÁCE SPÍŠ VÝJIMEČNĚ

Asi nejdelší cestu do práce v Praze ujel letos v červenci nový zástupce britské velvyslankyně Tim Voase. Do sídla ambasády přijel na kole ... z Londýna. Trvalo mu to deset dní a nijak zvlášť se na tu cestu nepřipravoval. „Můj londýnský učitel češtiny, který je cyklonadšenec, se mě jednou zeptal: Proč tam nevyrazíte na kole? Myslel jsem si nejdřív, že je to vtip. Ale protože mám cyklistiku rád, šel jsem do toho,“ říká.

Zároveň ani minutu nepochybuje o tom, že do práce bude jezdit na kole i nadále. Už v Londýně si na mapě spočítal, že to bude mít z bytu v Bubenči do kanceláře na Malé Straně čtyři kilometry. „Jediný problém jsou kočičí hlavy v centru Prahy. Ale jinak jsem infrastrukturou pro cyklisty mile překvapen. Hodně lidí, zejména

Čechů, mě strašilo, že Česko a Praha jsou pro cyklisty peklo. Ale to se nepotvrdilo,“ tvrdí.

Lidé používají kolo jako dopravní prostředek celkem běžně na venkově a v malých městech. Ale v těch velkých, a především v Praze je to spíš výjimka. Ostře to kontrastuje s jinými metropolemi, jako jsou třeba již zmíněný Londýn, Kodaň nebo nedaleká Vídeň. V Kodani, která je takovým evropským cyklorájem, jezdí do práce pravidelně třetina lidí. Ale i v kulturně podobné Vídni je to slušných osm procent lidí. V Praze pak jen něco kolem tří procent. Přitom víkendových cykloturistů je v Rakousku výrazně méně než u nás.

Proč se ježdění na kole do práce v Praze zatím nestalo masovou záležitostí? Možná nejdřív zkusme odpovědět na otázku, proč někteří lidé na kole jezdí.

Je to směs různých důvodů. Některé nazveme altruistickými či možná až ideologickými. Cestu na kole volí lidé, kteří chtějí být šetrnější k životnímu prostředí či

obecněji ke svému okolí. Ostatně i zástupce britské velvyslankyně si už dopředu spočítal, že pokud bude jezdit na ambasádu na kole každý den, „ušetří“ ročně 350 kilogramů emisí kyslíčnicku uhličitého.

On je ale diplomat, takže má ušlechtilý image jaksi v popisu práce. Existuje ovšem spousta lidí, kteří mají důvody čistě „sobecké“. Cesta na kole je levnější, mnohdy rychlejší a příjemnější. Zatímco z auta člověk obvykle vylézá vystresovaný, z kola naopak sesedá odpočatý a dobře naladěný. Takže ještě jednou. Proč tuhle možnost volí tak málo lidí?

Ptali jsme se čtenářů Reflexu, zda na kole do práce jezdí a co pro ně případně představuje největší problém. Na otázky v jednoduchém dotazníku odpovědělo asi 1500 lidí, z toho dvě třetiny uvedly, že se do práce aspoň občas na kole dopravují.

Ti, kteří nejjezdí (bylo jich zhruba 500), nejčastěji uváděli jako argument potíže na pracovišti. Ve většině firem i institucí stále →

